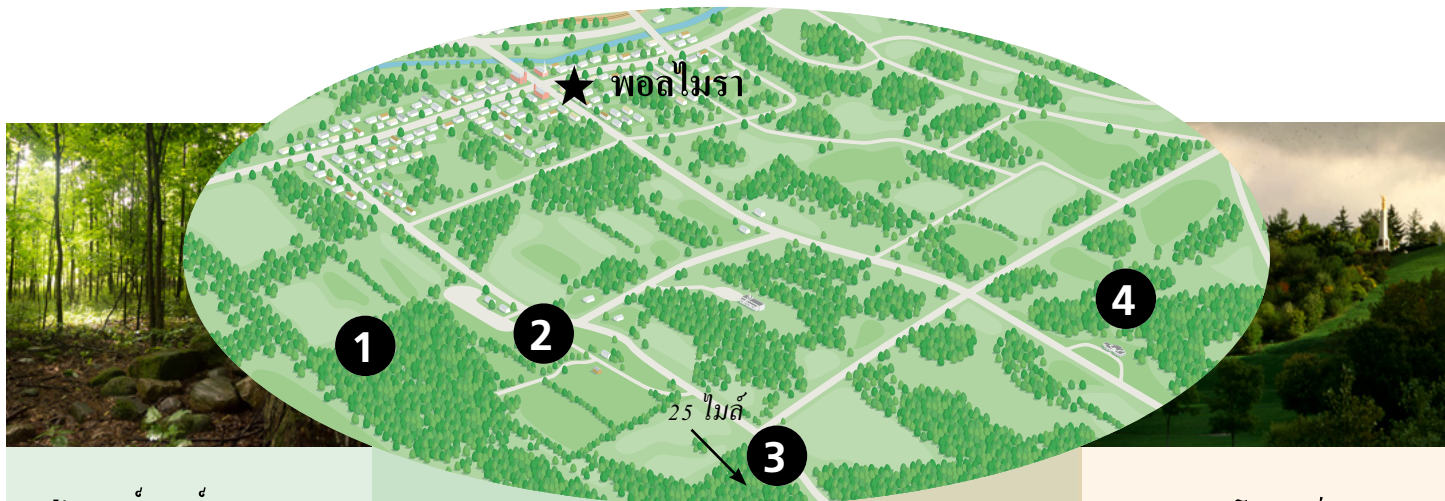

นิวยอร์ก: ศูนย์กลางของสถานที่ทาง ประวัติศาสตร์ของศาสนจักร

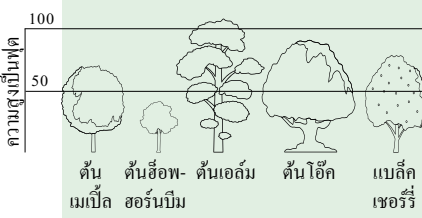
พอลไมราและเฟเยทท์ นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาเป็นสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ของการฟื้นฟูอันทักตมิ์สิทธิ์มากมาย การอนุรักษ์สถานที่ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นการเฉลิมฉลองความมุ่งมั่นของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกในการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในสมัยของเรา

ป่าศักดิ์สิทธิ์

1820: โจเซฟ สมิทประสบ
นิมิตแรก

อายุ 200 ถึง 350 ปี: อายุของ
ต้นไม้บนที่ดินเมื่อครอบครัว
สมิทซื้อฟาร์มของพวกเขา
ชนิดของ **ต้นไม้**: ส่วนใหญ่
เป็นต้นเมเปิล ต้นบีช ต้นฮ็อพ-
ฮอร์นบีม และต้นเชอร์รี่ป่าอย่าง
เช่น ต้นแอช โอ๊ค อิกอร์ และ
ต้นเอลม์

ฟาร์มครอบครัวของ โจเซฟ สมิท

1819: โจเซฟ สมิท ซีเนียร์
ลูซี แม็ค สมิทและลูกๆ 8 คน
ย้ายเข้าไปอยู่ในกระท่อม
ไม้ขนาดเล็ก

100 เอเคอร์: ขนาดของฟาร์ม
ประมาณ 2 ไมล์ (3 กม.) ทาง
ใต้ของพอลไมรา

สองในสาม: คือจำนวน **พื้นที่
การเกษตร** ที่ครอบครัวสมิท
แผ้วถางไว้เพื่อใช้เลี้ยงสัตว์และ
ปลูกข้าวสาลี ข้าวโพด ถั่ว และ
สวนผลไม้ขนาดใหญ่

1823: โมโรไนปรากฏต่อ
โจเซฟ สมิทในบ้านไร่

1907: ศาสนจักรซื้อสถานที่ตั้ง
รวมทั้งป่าศักดิ์สิทธิ์ด้วย
บ้านเป็นสถานที่ซึ่ง โมโรไน

มาเยือนโจเซฟ แบบ
จำลองที่สร้างขึ้น
ในปี 1998

ฟาร์มของครอบครัว วิตเมอร์

100 เอเคอร์: จำนวนที่ดิน
สำหรับฟาร์มในเฟเยทท์ นิวยอร์ก
ที่ปีเตอร์และแมรี วิตเมอร์เป็น
เจ้าของ

25 ไมล์ (40 กม.): ระยะทางจาก
พอลไมรา

1829: โจเซฟ สมิท **แปลพระ
คัมภีร์มอรมอน** เสร็จ

เดวิด วิตเมอร์: หนึ่งใน **พยาน
สามคน** ที่เห็นโมโรไนและแผ่น
จารึกทองคำในป่าของฟาร์ม
6 เมษายน 1830: **ศาสนจักร
ได้รับการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ**

1980: ศาสนจักรสร้าง **บ้านไม้
ซุง** และศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยว

เนินเขาคาโมราห์

1827: โจเซฟนำเอา **แผ่นจารึก
ทองคำ** อูริมและทุมมิมออกมา
ภายใต้คำแนะนำของทูตสวรรค์
โมโรไน

สามไมล์ (4.8 กม.): ระยะทาง
ระหว่างฟาร์มของครอบครัว
สมิทกับเนินเขาคาโมราห์
3,000: จำนวน **ต้นกล้า** จาก
ขานเมืองของป่าศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง
ย้ายไปปลูกที่คาโมราห์ใน
ทศวรรษ 1930

1937: การแสดงกลางแจ้ง
ที่เนินเขาคาโมราห์ เปิดตัวขึ้น
และดึงดูดผู้เยี่ยมชมหลายพัน
คนในแต่ละปี

แผนที่โดย มาร์ก วาทีนสัน; ภาพประกอบต้นไม้และสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ โดย ทรอย คอร์บีเนท;
ภาพถ่ายป่าศักดิ์สิทธิ์ โดย จูดี แอนเน็ท; ภาพถ่ายบ้านครอบครัววิตเมอร์ โดย ดี. เบร์นีย์ วอลตัน